

## F. t. l. om behandling af personoplysninger

**B. Tilsynet med domstolene**

For så vidt angår tilsynet med domstolenes behandling af oplysninger, har udvalget overvejet to spørgsmål. Det gælder for det første spørgsmålet om, hvem der skal føre tilsyn med domstolenes behandling af personoplysninger, og for det andet spørgsmålet om, hvilke opgaver der bør henlægges til vedkommende tilsynsmyndighed.

Som anført ovenfor følger det af direktivets artikel 28, stk. 1, at medlemsstaterne skal udpege én eller flere tilsynsmyndigheder (offentlige myndigheder), der har til opgave på deres område at påse overholdelsen af de bestemmelser, medlemsstaterne vedtager til gennemførelse af direktivet. Dette skal bl.a. ske på baggrund af de anmeldelser, som vedkommende tilsynsmyndighed modtager fra de dataansvarlige, jf. nærmere ovenfor pkt. 4.2.7.2., hvor udvalgets overvejelser vedrørende anmeldelse af behandlinger, der foretages for domstolene, er beskrevet.

Udvalget peger på to mulige tilsynsordninger, nemlig enten at henlægge tilsynet med domstolene til Datatilsynet eller at gennemføre en ordning, som i det væsentlige svarer til den, der er indeholdt i tinglysningslovens § 50 og §§ 50 a-g (edb-tinglysningsregistre).

Et flertal (17 medlemmer) anbefaler den sidstnævnte tilsynsmodel, idet flertallet af principielle grunde ikke kan anbefale, at det overlades til Datatilsynet at føre tilsyn med domstolenes judicielle funktioner. Flertallet anfører i tilknytning hertil, at hensynet til at gennemføre en så enstrengt tilsynsordning som muligt taler for at etablere en ordning, hvorefter tilsynet med domstolene i det hele placeres i domstolsregi. I givet fald undgås det, at dele af tilsynet føres i domstolsregi, mens andre dele af tilsynet føres af en administrativ myndighed (Datatilsynet).

Flertallet foreslår, at der med hensyn til domstolenes *judicielle funktioner* gennemføres en ordning, hvorefter lovligheden af behandling af oplysninger, der sker i tilknytning til denne virksomhed, gøres til judicielle afgørelser, der træffes af vedkommende dataansvarlige domstol.

Afgørelserne bør kunne efterprøves ved kære til en højere ret, idet der efter direktivets artikel 28, stk. 1, skal være mulighed for, at den registrerede kan få kontrolleret den dataansvarliges behandling af oplysninger om vedkommende hos en funktionelt uafhængig offentlig myndighed. Dette gælder, for så vidt angår civile retssager, hvis der er tale om en sag, der falder inden for fællesskabsrettens område. Også med hensyn til andre retssager, herunder sager inden for strafferetsplejen, bør tilsvarende gælde, selv om direktivet

ikke stiller krav herom, jf. artikel 3, stk. 2, 1. pind. Efter flertallets opfattelse bør der således altid kunne ske en efterfølgende kontrol af behandlingens lovlighed. Se nærmere herom i *betænkningen*, side 376 f.

Med hensyn til domstolenes *administrative funktioner*, det vil sige den teknisk-administrative behandling af oplysninger, herunder spørgsmålet om behandlingssikkerhed, anbefales det ud fra de samme overvejelser som dem, der ligger bag ordningen i tinglysningslovens § 50 og §§ 50 a-g, at kontrollen med den egentlige byret, herunder boligretten, husdyrvoldgiftsretten m.v. og landsretterne, henlægges til landsretspræsidenterne. Herudover bør landsretspræsidenternes tilsyn omfatte andre retter, der er beliggende i vedkommende landsretskreds. Dog bør tilsynet med Højesteret og Den Særlige Klageret udføres af præsidenten for Højesteret.

Det tilsyn, som retspræsidenterne skal udføre, bør efter flertallets opfattelse i det væsentlige svare til, hvad der foreslås i relation til Datatilsynet, jf. ovenfor.

Dog finder udvalget, at der på enkelte punkter bør fastsættes særlige regler for tilsynet på domstolsområdet.

Det tilsyn, som skal udføres af retspræsidenterne, bør efter udvalgets opfattelse tilrettelægges således, at der træffes (bindende) afgørelse i forhold til den pågældende dataansvarlige domstol vedrørende dennes behandling af oplysninger. Tilsynsmyndigheden bør herunder kunne træffe afgørelse om, at oplysninger skal blokeres, slettes eller tilintetgøres, samt om, at det midlertidigt eller definitivt er forbudt at behandle nærmere angivne oplysninger.

I overensstemmelse hermed foreslås det, at vedkommende tilsynsmyndighed i forbindelse med udførelsen af tilsynet skal kunne træffe afgørelse vedrørende lovligheden m.v. af den behandling af oplysninger, som finder sted. Afgørelserne bør være endelige i den forstand, at der ikke kan påklages til en højere administrativ myndighed. Afgørelserne vil heller ikke være omfattet af Folketingets Ombudsmands kompetence, jf. lov om Folketingets Ombudsmand § 7, stk. 2. Derimod vil afgørelserne være undergivet domstolskontrol, jf. herved grundlovens § 63.

Endvidere foreslås det, at der skal indhentes en udtalelse fra vedkommende retspræsident ved udarbejdelsen af bekendtgørelser eller lignende generelle retsforskrifter, der har betydning for beskyttelsen af privatlivet i forbindelse med behandling af oplysninger, der foretages for domstolene. Det forudsættes endvidere, at tilsynsmyndighederne høres i forbindelse med regeringens behandling (udarbejdelse) af lovforslag, der vedrører behandling af oplysninger, der